

Justitsministeren (Zahle): Jeg skal først have den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov for Færøerne om Afskaffelse af Sundhedspas for Skibe*. Dette sker, fordi man nu anser det for at være tilstrækkeligt, at de gældende Karantænebestemmelser for Færøerne overholdes. De gaar ud paa, at alle til Færøerne ankomende Skibe, forinden de besejler andre Havne paa Øerne, skal anløbe en af de af Justitsministeriet efter Lagtingets Indstilling godkendte Klareringshavne, og Bestemmelserne herom frembyder tilstrækkeligt Værn mod smitsomme Sygdommes Indtrængen paa Færøerne. De gamle Regler om Sundhedspas anser man for baade overflødige og for lidet effektive, idet Amtslægen paa Færøerne har oplyst, at Handelsskibe, der ankommer til Færøerne fra Udlandet, meget ofte har rent Sundhedspas, uanset at der paa Afgangstedet hersker smitsomme Sygdomme af farlig Karakter. Spørgsmaalet har været forelagt Færøernes Lagting, som enstemmigt har tiltraadt nærværende Lovforslag, og Indstillingen herom er endvidere anbefalet af Politimesteren, Amtslægen og Amtmanden over Færøerne. Jeg haaber derfor, at Lovforslaget skal vinde Tilslutning ogsaa i dette høje Ting saavel som i det andet høje Ting.

Endvidere skal jeg have den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916 (Anerkendelse og Fuldbyr-delse af udenlandske Domme)*. Lovforslagets Hensigt er at tilvejebringe ensartede og fyldestgørende Regler indenfor de nordiske Lande angaaende Fuldbyr-delse af Domme, der er afsagt i et af de andre Lande. Konventionen desangaaende er blevet underskrevet i København den 16. Marts 1932, og den er allerede ratificeret af Finland, Island og Norge. Sverige har vel endnu ikke ratificeret den, men Konventionen er godkendt af Rigsdagen. Justitsministeriet har med Hensyn til dette Lovforslag indhentet en Udtalelse fra Retsplejeudvalget, der er optrykt som Bilag 1, og en Udtalelse fra den skandinaviske Kommission, og jeg skal til Begrundelse af Lovforslaget hen-vise til de Bemærkninger, som følger med det, samt til disse to Erklæringer. Lovfor-slaget vil formodentlig ikke give Anledning til nogen Tvivl eller Uenighed i den høje Rigsdag.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Til sidst foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 113).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Handelsministeren (Hauge): Jeg skal tillade mig for det høje Landsting at forelægge og anbefale Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta. Lovforslaget er vedtaget i Folketinget i Lørdags, og det er vedtaget, som det af mig blev fremsat i Folketinget. Forslaget er ikke væsensforskelligt fra den gældende Valutalov; det bemyndiger ligesom denne Handelsministeren til at træffe de i de forskellige Paragraffer af Lovforslaget nævnte Foranstaltninger. Forinden disse Foranstaltninger træffes af Ministeren, skal denne raadføre sig dels med et af Rigsdagen nedsat 8 Mands Udvalg, dels med Hovedorganisationerne for dansk Erhvervsliv, dels endelig med en specielt valgt Forsamling paa 8 Medlemmer, udnævnt af Handelsministeren og repræsenterende Handel, Industri, Landbrug og Arbejderne, samt med Nationalbankens Ledelse. Lovforslaget er ligesom den gældende Lov og forskellige andre efter Englands Opgivelse af Guldmøntfoden vedtagne Love begrundet ved de usædvanlige Forhold, som vort Lands Økonomi er stillet overfor.

Den første Paragraf i Lovforslaget indeholder den Bestemmelse, der nu har været gældende mere end et Aar, og efter hvilken Nationalbanken indtil videre af Ministeren kan fritages for at indløse sine Pengesedler med Guld og fritages for at købe Guld. Denne Bestemmelse vil der neppe være nogen Meningsforskel om, thi med den Kronekurs, vi har, og som vi maa regne med at have i den kommende Tid, vilde en Adgang til at faa Sedler indløst med Guld i Løbet af faa Timer sprænge Nationalbanken og forvandle dens ellers saa solide Grundlag til en Ruinhob. Jeg behøver vel neppe overfor det høje Ting at skildre, hvad Følgen deraf vilde blive for vort Pengevæsen og hele vort Erhvervsliv. En Lovgivning er her utvivlsomt nødvendig for at undgaa Kaos, og da den gældende Lov, hvorefter Guldløseligheden er ophævet, ikke har Gyldighed ud over 1. No-